

I det svenske „Filmrutan“, nr. 4 1961, har Björn Norström skrevet informerende om de tre amerikanere John Frankenheimer, Irvin Kershner og Robert Mulligan, mens Arne Svensson som nævnt andetsteds introducerer Kon Ichikawa.

Decemberrummet af „Cahiers du Cinéma“ bærer titlen „La Critique“ og indeholder bl. a. en diskussion mellem en række franske kritikere om filmkritikkens midler og mål og en enquête mellem et imponerende stort antal filmskribenter af alle afskygninger. I enquêteens sidste spørgsmål opfordres deltagerne til at sige deres oprigtige mening om „Cahiers“, og svarene på dette spørgsmål er ikke de mindst kedelige. For dem, der forveksler fransk filmkritik med den kritik, der udøves i „Cahiers“'s spalter, er det ikke af ringe værdi her at se nogle andre synspunkter forfægtet.

I „Cinéma 62“ for januar kan man finde inter-

views med Truffaut og Roger Leenhardt samt et portræt af René Clément.

I „Sight and Sound“, Winter 1961-62, har man atter forlystet sig med den gamle selskabsleg for cineaster, at finde frem til filmkunstens „Top Ten“. En lang række europæiske kritikere er blevet spurgt, og som nr. 1, 2 og 3 er placeret „Citizen Kane“, „L'Aventurera“ og „La Règle du Jeu“. Nummeret indeholder i øvrigt artikler om Erich von Stroheim og Fritz Lang, om „L'Année Dernière à Marienbad“ og „La Notte“, og der bringes et interview med Truffaut. Standarden er ikke så høj som tidligere, det kritiske jugement ikke mere så præcist, hvilket bl. a. afspejler sig i tidsskriftets „Guide to Current Films“. De kvindelige skribenter, der optræder hyppigere og hyppigere i spalterne, er ikke særlig spændende afløser for de kritikere, som nu kun sjældent skriver i bladet.

Repertoiret...

Denne rubrik omfatter film af interesse for „Kosmorama“'s læsere, i dette nummer premierer i tiden 14.-11. 1961 til 13.-1. 1962 (redaktionens slutning).

- L'AVVENTURA (DE ELSKENDES EVENTYR), Italien 1960. Anmeldt i dette nummer.
- THE BELLBOY (JERRY SOM PICCOLO), U.S.A. 1960. Jerry Lewis-farce, skrevet og instrueret af ham selv. Usædvanlig i formen, uden handling – blot en serie af slapstick-groteske situationer. Jerry Lewis dyrker sin bizarre mimik med afgjort talent.
- BUTTERFLY 8 (IKKE FOR PENGE), U.S.A. 1960. Med sin umaskerede sensualisme og erotiske ærlighed saboterer Elizabeth Taylor effektivt flere steder Daniel Manns trist iscenesatte film, men kan ikke redde dette harsk hykleriske og bigotte spekulationsprodukt.
- LA CIOCIARA (HUNTIGEREN), Italien 1960. Zavattinis og de Sicas forsøg på at komme videre på grundlag af de neorealistske principper i kombination med en dramatisk „story“ er interessant, men ikke vellykket. Sophia Loren ikke så tilfredsstillende som i sine amerikanske film.
- DAYS OF THRILLS AND LAUGHTER (GYS, GRIN OG GAGS), U.S.A. 1961. Robert Youngs tredje og svageste antologi viser, at materialet er ved at være sluppet op. Herlig præsentation af seriefilm.
- GOLD OF THE SEVEN SAINTS (GULD OG BANDITTER), U.S.A. 1961. Velfortalt, velbegrunnet og fornuftigt western om guldørst af den ellers så trivielle Gordon Douglas. Smuk balance mellem spænding og burlesk humor og livligt og frisk fotograferet af Joseph Biroc samt sikkert spil af Clint Walker og Roger Moore.
- THE GUNS OF NAVARONE (NAVARONES KANONER), England 1959-61. Carl Foremans superproduktion, iscenesat i buldrende grandios stil af J. Lee Thompson, er perfektibel, romantisk underholdning, der kun dyrker krigens eventyrlighed, ikke dens gru.
- THE HOODLUM PRIEST (JEG VIL IKKE DRÆBE), U.S.A. 1961. Irvin Kershners forgæves forsøg på at få en overbevisende film ud af et særdeles ujævnt manuskript indeholder afsnit, der klart viser, hvor præcist og økonomisk han arbejder. Men filmen er trods sit bevægende stof næsten blottet for følelse.
- JUDGMENT AT NUREMBERG (DOMMEN I NÜRNBERG), U.S.A. 1961. Anmeldt i dette nummer.
- KAGI (ØSTENS BEGÆR), Japan 1959. Anmeldt i dette nummer.
- THE LAST SUNSET (STORM OVER RIO GRANDE), U.S.A. 1961. Drøj mandfolkesentimentalitet i Robert Aldrichs beretning om en præriens gun man, der op søger sin fortid og forsøger at trække sig fri af skyderierne. Mange særdeles smukke enkeltheder, navnlig i filmens allersidste scener, hvor den bliver poetisk og gribende.
- MOONFLEET (MENS BØDDELEN VENTEDE), U.S.A. 1955. Anmeldt i dette nummer.
- LA NOTTE (NATTEN), Italien 1961. Anmeldt i dette nummer.
- LA NOTTE BRAVA (DEN VILDE NAT), Italien 1959. Smarte piger og skræppe drenge i Mauro Bolognini's dubiose samfundskritik, der munder ud i, at penge er noget skidt, når de kommer i de forkerte hænder.
- PLEASE DON'T EAT THE DAISIES (SOM VINDEN BLÆSER), U.S.A. 1960. Charles Walters' film over Jean Kerrs bog om en Broadway-kritikers ægteskabelige problemer er sympatisk moderne lystspil, men lidt trægt, og oftere morsommere tænkt end udført. Doris Day og David Niven spiller fint op til hinanden.
- RETURN TO PEYTON PLACE (KÆRLIGHED I DEN LILLE BY), U.S.A. 1961. Mary Astors efterhånden legendariske præstation som den eneste borger i Peyton Place, der tør vedkende sig sit bagstræb, forlener Jose Ferrers film om lillebyens frembrydende frisind med varm og menneskelig spænding. Alt andet i filmen kun af interesse for sociologer.
- THE SINGER NOT THE SONG (HJERTET OG SVÆRDET), England 1960. Roy Bakers film er et ihærdigt, men konfust forsøg på at forbinde det elementært spændende med det intellektuelt debatterende. Forekommer at være en klostet Graham Greene-imitation, men ikke uden fængslende momenter. Diverse sex-antydninger krydrer den markværdige anrettning.
- TAXI POUR TOBROUK (TAXI TIL TOBROUK), Frankrig 1961. Dramatisk uegal, men som helhed sympatisk og vel iscenesat fodnote til debatten om krigens uvæsen. I: *Dens de la Patellière*. Gode præstationer af Lino Ventura og Charles Aznavour.
- TWO RODE TOGETHER (TO MAND RED UD), U.S.A. 1961. Anmeldt i dette nummer.